

τῆς κυρίας μας τῆς Καπέλλας ὅπου ἦ / ταν κολληταράνοι ὅλοι διὰ νὰ λείψουν ἀπὸ
τὰ λόγια καὶ τὶς σύνχισες ἐ / θελήσασιν καὶ οἱ δύο μερίδες εἰς φιλικοῦ τρόπου καὶ
ἐψηφίσασιν καὶ ἐ / βάλασιν διὰ αἰρεταὶ κριταὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τὸν μισὲρ
Φραντζέ / σκον Βαφτισμένον καὶ μισὲρ Μαρκάκην Φρανκόπουλο καὶ ἐδείξασιν τος /
τὰ χαρτιὰν τος καὶ ἐμιλήσανσιν τος καὶ ὅλες τος τὶς ἀραγγιόνες πᾶσαν / εἰς τος
καὶ στοχαζόμενοι οἱ αὐτοὶν ἄρχοντες ἄλμπίτροι καὶ ἐρευνώντας τὴν ὑπόθεσιν τος /
ἀποφασίζου καὶ λέσιν ὅτιν τὸ τετάρτιν ὅπου ἐπούλησεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ Λα / μπρια-
νοῦ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἡ πάρτην τος καὶ ὁ Λαμπριανὸς δὲν ἔχειν νὰ κάμη / πλέα εἰς τὸ
αὐτὸν πρᾶμα τῆς κερά Πετρινόλας μόνο νὰ εἶναι μοναχι / κόν της νὰ τὸ κάνη ὥς
θέλει καὶ βούλεται καὶ ὁ κύρ Λαμπριανὸς νὰ εἶναι πρι / βάδος ἀπὸ τὸ αὐτὸν πρᾶμα
καὶ ἄς πάγην κόντρα τοῦ ἀδελφοῦν του τοῦ / Ἰωάννη ὅπου ἐπούλησεν τὴν μπάρτην
τος καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν ἃ / πογράφου καὶ ὑπὸ χειρός τος οἱ ἄνωθεν
ἄλμπίτροι εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Φραντζῆσκος Βαπτισμένος ἄλμπιτρος ἀποφάσισα —

/ — Μάρκος Φραγγόπουλλος ὡς ἄλμπιτρος ἐποφάσισα ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

357

Προικοσύμφωνο

φ. 198r-v

/ Ἐβγαλμένο

Φ. 203

/ + Εἰς τ[ὸ ὅ]νομα τῆς Ἀγίας Τριάδας Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ
τῆς ὑπερ / εὐλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν.
1683/ ἐν μηνὶ / Αὐγούστου 15/ συμφωνία ὑπανδρίας καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλου
καὶ ποιοῦσιν τὰ πα / ρόντα κάτωθεν μέρην ἡγου ἡ κερά Μαρία θυγάτηρ ποτὲ Ἰωάν-
νη Λαμπᾶ καὶ γυνὴ ποτὲ Ἰωάννη / Θεωνᾶ ἔχειν υἱὸν ὀνόματιν Δημήτρην ὅπως
σὺν Θεοῦ ἅγιον νὰ πάρη ὁ αὐτὸς Δη / μήτρης τὴν κερά Κυριακὴν τὴν θυγατέρα
τοῦ ποτὲ Γιαννᾶ Ρουσόπουλου εἰς γυναικα του νό / μιμην καὶ εὐλογητικὴν καθὼς
ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησί / α. Οὕτως καὶ ἡ
αὐτὴν κερά Κυριακὴν θέλει τὸν αὐτὸν Δημήτριον εἰς ἄνδραν της νόμιμον / καὶ εὐλο-
γητικὸν κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλη-
σίας / καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἐν μπρώτοις δίνει ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κερά Μαρία τοῦ υἱοῦν της
καὶ τῆς νύφης της / τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου
καὶ τὴν ἐδικὴν της καὶ τῶν γονέων της καὶ τοῦ / μακαρίτην τοῦ πατέραν του. Ἐπειτα

ἰς προύκα ἀρχὴν τοῦ τάζειν τὸ ἀμπέλι στὸν "Α / γιον Σώστην στὴν Βελανιὰ τὸ
 σύνμπλιο τοῦ Μιχάλη τοῦ Πέρου ἀκόμη στὸ Δῆμον δύο κομμά / τια χωράφια πο-
 τιστικά / δεντρο / λογημέ / να / . 'Ακόμη στ' "Αρσου τὸ χωράφιν ποτιστικὸν δεν-
 τρολογημένο / σύνμπλιο τοῦ Φλώριου τοῦ Σαζάνη, ἀκόμη τοῦ Καμαρίου τὸ χωρά-
 φιν καὶ αὐτὸν δεντρολο / γημένον σύνμπλιο τοῦ ἀφέντην τοῦ Χρυσάκη τοῦ κόν-
 τουλου, ἀκόμη στὸ πρεβόλι στὶς Μη / λιές δύο πάρτες χωράφια ἀκόμα στὴ Χώνη
 μιὰ πάρτη χωράφια, ἀκόμη στὸν Κάψαλον μιὰ πάρτην χωράφια, ἀκόμη στοῦ Κα-
 ρύδην ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι σύν / μπλιο τοῦ Μανώλη τζῆ Βασιλοῦς, ἀκόμη στὸ
 Μερσίνη ἓνα κομμάτιν χωράφιν κ' ἔχειν καὶ / μιὰ ἐλιά μέσαν, ἀκόμην καὶ στὰ Θά-
 λια ἐλιές κ' ἔχομέν τις μὲ τὸν μπάρμπα του / τὸ Νικόλα τὸ Θεωνᾶ καὶ αὐτὲς ἐδι-
 κές του καὶ στ' 'Απάνων "Ορο στὰ Θάλια μιὰ ἐλιά μονα / χικὴ μας καὶ αὐτὴν ἐδικήν
 του, ἀκόμη καὶ στοῦ Κανάκη τὴν μπάρτη τζῆ τὰ χωράφια καὶ αὐτὰ / ἐδικά του,
 ἀκόμη στοῦ 'Αγίου 'Ιωάννη στὸν Τριάνκαθα τὰ χωράφια ἐδικά του, ἀκόμη καὶ /
 στοῦ Γιαννούλη τὸ ἀλώνι κεροχώραφα ἢ πάρτη μου ἐδικά του, ἀκόμη καὶ στὰ πρεβο-
 / λάκια στὸ Μύλο τοῦ Γεωργάκη μία ἐλιά, ἀκόμη καὶ ἓνα σπίτιν στ' 'Απεράθου
 σύνμπλι / ο τοῦ Πετρίτην, ἀκόμη καὶ τὸ σπίτιν ποὺ ἔχειν ἐδῶ στὸ Νέον Χωρίον
 τῷχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὴν Σο / φία τῆς Παπίας καὶ αὐτὸν ἐδικόν του ἀποθανώντας της,
 ἀκόμη καὶ ἓνα πιθάριν / καὶ τέσσερις μιθίρες καὶ ἓνα χαρανὶ τοῦτα ὅλα τὰ ἄνωθεν
 τοῦ τὰ δίνει ἀπὸ τὴν σήμερον / καὶ πάλι ἀποθανώντας της ὅ,τιν τῶν βρεθεῖν ὅλα
 ἐδικάν του. —

/ —'Απὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τάζειν καὶ ἡ ἄνωθεν νύφην καὶ πρῶτον ζητᾶ τὴν
 εὐχὴν τοῦ ἀφέντη / τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τῶν γονέων της,
 ἔπειτα τὸ σπίτιν ὅπου ἔχειν ἀπὸ γονικόν / της μισόσπιτον καὶ ξώσπιτον μὲ τρεῖς
 εἰκόνες τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἅγιος 'Ιωάννης καὶ ἡ ἁγία 'Αναστα / σία κασέλα μία
 καὶ ἓνα τραπέζιν, τιλάρι ἓνα καὶ μαζελάρια τέσσεραν /, σεντόνια ζευγάρια δύο καὶ
 κουρτουνά μία καὶ μαζελαροντύμαντα ἓνα ζευ / γάριν καὶ μία σκλαβίνα πετζοπουλο-
 μάντηλα πῆχες εἴκοσιν, χαρανὶ ἓνα καὶ τηγάνι ἓνα καὶ μιὰ μετζάνα καὶ ἓνα πιθάριν,
 μπουστομπράτζολα κοκκιναβέ / λουδα ζευγάρια δύο καὶ δύο ποδιές καὶ τρία που-
 κάμισαν καὶ μπόλιες τρεῖ[ς] καὶ τρ[α]βέ / ρισες τρεῖς καὶ ἀπὸ πᾶσαν μασαρία
 ὅπου χρειάζεται μιὰ νοικοκυρὰ κατὰ τὴν κο / ντετζιόν της. 'Ακόμη καὶ τὰ χωράφια
 ὅπου ἔχου εἰς τὴν Στελίδα ἔξεν ζευγαριῶν [.....] / καὶ τὰ ἐξῆς κἀνοντας καὶ κοντε-
 τζιὸν ἀνάμεσόν τος ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃν ἀφέν / της ὁ Θεὸς καὶ κάμου παιδιὰ
 ἐκ τῆς σαρκὸς τος νὰ εἶναι τῶν μπαιδίων τος ὅ,τι τάζου εἰ δὲ ὁ / Θεὸς νὰ μὴ τὸ
 κάμη καὶ μείνου ἄκληροιν νὰ στρέφονται στοὺς πρόξιμους ἐδικούς εἰς ὁ / λο τὸν
 παρὸν γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν βά / νοντας καὶ
 ἀνηλογία ἀνάμεσόν τος ὁ ἀνηλογήσας νὰ πληρώνη κοντάνα ἃ / φέντη καδῇ καὶ

ἀφέντη βοῖβόντα ρεάλια πενήντα ἦτοιν 50/ εἰς μαρτυρί / ας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων
μαρτύρων καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Ἰωακεῖμ ἱερομόναχος Πολυκρέτη μάρτυρας — —

/ — Σιλβέστρος ἱερομόναχος Βαρσαμίνης μάρτυρας — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

358

Ἀγοραπωλησία

φ. 198^v

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ Μιχάλη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 18/
εἰς τὸ σπίνιν / τοῦ μισέρ Φραντζεσκάκη Πρόσπιρου ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς μισέρ
Φραντζεσκάκης ὁ / μάδι με τὴν κερά τῇ λαλάν του κυρία Φλουρέντζα λέγοντας τὰ
αὐτὰ μέρη / πῶς τὸ περιβόλι ὁποῦ ἔχουσιν ἐδῶ ἀπόξων ἀπὸ τὴν Χώρα τὸ σύνμπλιο
τῆς Φουντά / νας καὶ τῆς Ἀγίας Πελαγίας καθὼς εὐρίσκεται με τὸ παλιόσπιτό
του καὶ με ὅλαν του / τὰ δικαιώματα καὶ με πᾶσαν του ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον
ὁ αὐτὸς μισέρ Φραντζεσκάκης καὶ ἡ κερά ἡ λαλάν του ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίδουν
καὶ παραδίδουν τον καὶ τέλεια / τὸ ξεπουλοῦ τοῦ κὺρ Μιχάλη Κούσην διὰ ρεάλια
ἐννέα ἦτοιν νούμερο 9/ νέτα καθὼς τὸ / ἐποκόψασιν ὁ κὺρ Νικόλας Πετινάκης καὶ
κὺρ Ἀντώνιος Μολήρης καὶ ἐβγάλα / σιν καὶ τὸ βοῖβονταλίκιν τὰ ὁποῖα ἐννέα ρεά-
λια τὴν τιμὴ τοῦ ἄνωθεν περιβο / λιοῦ καθὼς τὸ ἐστιμάρασιν οἱ λεγόμενοι ἀπο-
κοπταὶ ἐμετρηθήκασιν ἐδῶ πρεζέντε καὶ / ἔλαβάν τα οἱ ἄνωθεν πουληταὶ εἰς τὰς
χεῖρας τος καὶ κράζονται πληρωμένοι καὶ ξεπληρω / μένοι ὡς ἓνα ν᾿ἄσπρον καὶ
ἀκόμη ἀπομείνειν ὁ ἄνωθεν κὺρ Μιχάλης νὰ γράψην εἰς τὴν / ἀγία Πρόθεσιν τῆς
κυρίας μας τῆς Εὐανγγελίστρας τὴν ἄνωθεν κυρία Φλουρέν / τζαν καὶ ἀπὸ τὴν σήν-
μερον οἱ αὐτοὶν πουληταὶ ἐκδύνουνται καὶ ἀποκδύνουνται ἀπὲ τὸ αὐ / τὸν πρᾶμα
καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦν καὶ ἐντίνουν τον καὶ παραδίδουν τον / εἰς
τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν τοῦ κὺρ Μιχάλη με πᾶσαν του δικαίωμα νὰ τὸ ἐ / *....

* Ἡ πράξις εἶναι ἡμιτελής προφανῶς διότι λείπει τὸ με ἀριθμὸ 204 φύλλο τοῦ Κώδικα
κατὰ φυλλομέτρηση τοῦ νοταρίου.

